

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 7. Genium & mores hujus Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

§. VII.

Sæcul. XV.

A. C. 1410.

Genium & mores hujus Pontificis.

Balthasar Cossa ex nobilissima quidem familia Neapolis ortum duxit, quæ tamen non amplas admodum, atque copiosas possidebat opes. Testatur Onuphrius, eum jam a primis adolescentiæ annis Clericali militiæ fuisse adscriptum, nec tamen propterea erubuisse, quo minus cum nonnullis suis Fratribus maria transfretaret, navales excursiones institueret, captaque occasione ex bello, quod tunc Ladislaum inter & Ludovicum I Andegavensem exarserat, prædatum iret. Ejusmodi piraticis laboribus exercitatus noctes plurimas insomnes ducere, & de die stertere assuevit, quam consuetudinem nunquam amplius deposuit. Tandem vero laboriosum hujus vitæ genus pertæsus, Bononiam adiit sub obtentu studiis ibidem vacandi, re vero ipsa eo ductus consilio, ut gradu academico auctus quamdam dignitatem Ecclesiasticam aucuparetur. Cum autem animum, ut eminentioris scientiæ gloriam sibi compararet, non intenderet, nec magnos etiam in literis progressus habuit, opportune tamen conciliata sibi

Bonifa-

*Gobelin.**Person.**Cosmod. act.**VI. c. 90.*

Sæcul. XV.
A.C. 1410.

Niem. in vi-
ta Josn.
XXIII.
lib. 1. c. 2.

Bonifacii IX benevolentia ab eo Bono-
niensem adeptus est Archi-Diaconatum,
quæ dignitas eo tempore admodum
conspicua erat, tum ob redituum copiam,
tum ob summam, qua in Academia Bo-
noniensi eminebat, prærogativam, huic
enim muneri annexa erat Rectoris au-
toritas. Verum Balthasar fortunæ suce
auspicia intra Bononiæ mænia arctis ni-
mium limitibus constringi ratus, Romam
proficisci meditatur, hunc eundem Pon-
tificem famulatu atque obsequiis devin-
cturus, a quo etiam intimi cubicularii
officio ornatus commodam nactus est
occasionem, muneris sibi concessi aucto-
ritatem in rem suam vertendi, quo fa-
ctum, ut illis, qui plus auri offerrent, di-
gnitates procuraret, & datis pecuniis in-
dulgentias in Germaniam, & Septentrio-
nales plagas expediret. Non desunt, qui
de eo referunt, quod cum aliquando iti-
neri sese accingeret, ab amicis suis, quo
iret, interrogatus responderit: *Vado ad
Pontificatum.*

Bonifacius IX, ut corrasæ pecuniæ
beneficium non sine scœnore ac grati ani-
mi memoria in Balthasarem rediret (*)
eundem

(*) Bonifacium a nullo Auctore probato de
simoniæ crimine postulatum legimus, econtra
vero

eundem Anno Salutis millesimo, quingentesimo secundo Cardinalem Diaconum tit. S. Eustachii creavit. Postmodum anno sequenti Legati munere apud Bononienses ab eodem decoratus, hanc urbem ad Ecclesiæ imperium revocatum plures annos tyrannico sane dominatu vexabat. Abbas Fleurius affirmat, Bonifacium alias inter rationes potissimum Balthasari Bononiensem Legationem ideo commississe, ut tum hominem a concubina, quam is Romæ fovebat, abstraheret, tum ut hanc sceminam unacum ejus Marito Neapolim remitteret. Bonifacio e vivis erepto Balthasar utriusque Pontificis, Innocentii VII & Gregorii XII, qui Bonifacio successerant, invi-

Sæcul. XV.
A. C. 1410.

Hist. Eccles.
tom. 20.

vero quod cum Oratores Petri de Luna ad eum non sine indignatione dixissent: eorum Dominum non esse simoniacum, tacite notantes Bonifacium talem esse; illum vero, cum innocentia suæ probe conscius esset, ob indignitatem facti morbum contraxisse, eoque obiisse. Multa equidem ex avaritia Matris & fratrum suorum gesta fuere, quæ tamen innoxio Pontifici adscribebantur, qui certe, si ex simonia questus tantas captasset divitias, non fuisset mortuus, vix uno floreno penes eum reperto, ut scribit Auctor Chronici Ecclesiæ Burdegalensis, qui Romæ, obeunte Bonifacio, morabatur.

Sæcul. XV.
A. C. 1416.

Auberii
pag. 653.

invidiam incurrebat, eoquod isti indignas
ejus atque intolerandas oppressiones, de
quibus Bononienses graviter conquesti
erant, haud ultra ferre possent. Ex-
inde adeo nihil suæ decessit potentiae, ut
etiam, quos interpositæ apud Pontifices
accusationis Auctores noverat, bonis fis-
co adjudicatis castigaret, & semper non
minus Innocentio adversaretur, quam
Gregorio, quem aliunde inimicum sibi
reddebat, eoquod Antonium Corarium
Gregorii Nepotem, Anno millesimo qua-
dringentesimo septimo Bononiensi Ec-
clesiæ præfectum ab illius possessione præ-
pedivisset, hujusque proventus interea
ipse percepisset. Nec minor erat aver-
sionis causa, quod licet excommunica-
tus, in Civitate Bononiensi a Gregorio
divinis interdicta, sacra publice fieri jus-
sisset.

Niem. in vit.
Joan.
XXIII.
l. cit. c. 15.

Quapropter mutuo in Gregorium
odio accensus Pisano Concilio adherere
statuit, utque hujus Pontificis causam
adhuc pejorem efficeret, Luccam Depu-
tatos ablegat, qui Gregorium ad servan-
dam promissi sui fidem hortarentur, &
sub hac lege eidem plenam sponderent
obedientiam. Cum vero Oratores isti
re infecta rediissent, Balthasar tum Le-
gatus Bononiensis aperte Gregorii ho-
stem se declarat, ceteros Cardinales ad
abjurandum Gregorio obsequium solli-
citat,

citat, & cum Florentinis foedus pangit, ex quorum consensu Pisanam urbem ad celebrandum Concilium obtinet: Hujus fraude, ac clandestinis artibus potissimum Benedictus XIII & Gregorius XII solio dejecti, Alexander vero V, jam senio gravis ad Pontificale fastigium evehctus est; sperabat enim Balthasar, se Vi-
 ro decrepito brevi successurum: Nec sua illum spes fefellit. Refert Theodoricus Niemus, ipsum, cum Cardinales de illo in Pontificem eligendo tractassent, oblatam dignitatem declinasse, atque impensius rogasse, ut suffragia sua potius in Petrum de Candia conferrent, *eoquod hic esset vir apprime literatus, & aetate grandævus, ac bonæ famæ, & qui non haberet aliquos sibi carnis identitate conjunctos, per quos Romana gravaretur Ecclesia.* Simulque eum pollicitum esse, se quoque Petrum, si eligeretur, omnibus, quibus posset viribus adjuturum, ut Urbem Romanam, ceterasque omnes Ecclesiæ ditiones tam in Etruria, quam alibi sitas recuperaret. Abs dubio prospiciens Balthasar, sibi necessaria Cardinalium vota ad Papatum defutura, satius ducebat, saltem illis commendare Virum sibi amicum, & qui ei ob decursam propemodum ætatem brevi tempore succedendi locum aperiret.

Sæcul. XV.

A.C. 1410.

Joan-

Sæcul. XV.
A.C. 1410.

Joannes XXIII valde prospera habuit Pontificatus sui auspicia. Potissima enim totius Europæ pars illum legitimum venerabatur Pontificem, cum Benedictus XIII non nisi Hispaniam, Scotiam, & nonnullos Principes suo obsequio adductos amplius numeraret, licet ipse nihil inde animo fractus ac flecti nescius, magis quam unquam obfirmatum gereret animum, caussatus, Universalem Ecclesiam in castro Paniscolæ, ubi agebat, residere. Locus iste oppidum est, arce munitum in Peninsula Regni Valentiaë situm. Gregorius autem Arimini sedit vix non solus & ab omnibus ferme derelictus, si quosdam Italiaë ac Germaniaë Principes exceperis, in quorum ditionibus Rupertus Romanorum Rex amicos eidem conciliare ac fovere conatetur.

§. VIII.

Ruperti Romanorum Regis obitus.

Bozor. n. 10. Verum & ipse Rupertus proximis post Joannis XXIII electionem diebus Oppenheimii Bojorum oppido die vigesima prima Maji vitæ cursum confecit; anno Imperii sui decimo. Papa Regis hujus obitu a maxime importuno hoste liberatus, potentem caussæ suæ fautorem sibi adjungere sperabat, si Sigismundi Hungariaë